

Omvang, Grenzen, en Aard
van den grond.

Guo
bock

Groot Utr. Placc. Volgens het Groot Utrechtsch Placcatboek be-
 boek .I. 155. sloeg de Gemeente Soest, in het begin der 17de eeuw,
 met De Binck, eene oppervlakte van 119 Morgen, 725
 Roeden; en Isfelt 132 Morgen; alzoo samen 251 Morgen,
 725 Roeden.

En volgen het kaartje in den Gemeenter. Atlas van
 Utrecht, in 1665 en 1666 door J. Kuypers naar officiële
 bronnen bereikt, is die Gemeente groot 1603 Bunders,
 of 1602. 93 H. A.

Zij wordt naar het N. Oosten begrensd door Hoogland,
 of Lierew, door de Rivier de Eem, die tusschen beide
 Gemeenten doorloopt; naar het Z. Oosten door Amerfoort;
 naar het Z. Westen door Leyst; en naar het N. Westen door
 Baarn, waarvan zij grootendeels gescheiden is door de
 Pijnenburggrift, de Raamgracht, en den straatweg
 van Soestdijk naar De Bilt.

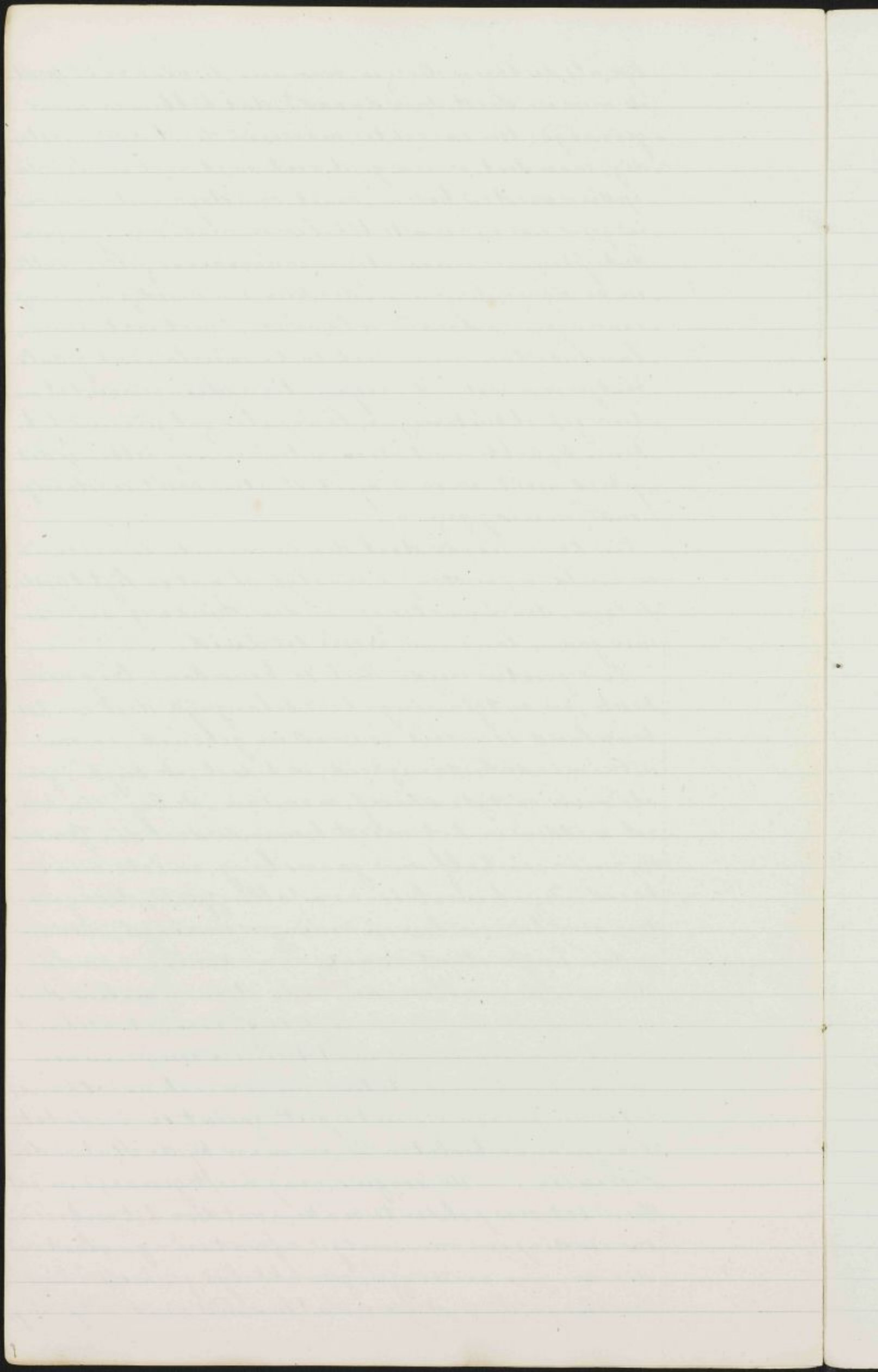
Eene kleine helft van die oppervlakte, 1034 Hectaren,
 was in 1790 nog heide, waan in hoogen rookvromen van
 64 Meter boven A. P., en eene gansche rij duinen van
 stuifzand. Reeds sedert ongeveer 50 jaren tracht de
 Gemeente die duinen vast te leggen, door ze te beplan-
 ten met dennen, alsmede met eiken- en berken
 hakhout, en doet dat met uitstekend gevolg. De lei-
 ding van, en het toezicht over, dezen belangrijken an-
 beid, had zij in den aanrang opgedragen aan Matthijs
 Muts, Lid van den Gemeenteraad, en in de nabijheid
 der duinen woonachtig; maar na diens overlijden,
 in November 1804, vertrouwde zij dat werk aan des
 overledenes zoon, Adrianus Muts, die er zich op zult
 eene uitstekende wijze van gekroten heeft, dat de Heer
 M. Brinkgreve, Redacteur van het Utr. Jour. ^{Dagblad} en Sted. ^{in een feuil.}
 leton in de Utr. Couranten van 2 en 3 Juni 1790, er met
 den grootsten lof over spreekt. Hij zegt, o. a. : „Wie
 „ zich overtuigen wil van't geen de taale volharding
 „ van den mensch in den kamp tegen de natuur vermag;
 „ wie versterkt wil worden in het geloof aan de mogelijk-
 „ heid, om al onze heidevelden in boschen te verande-
 „ ren, hij ga naar Soest, en zie! Daar is niet enkel
 „ heidegrond, daer is grootendeels stuifzand, bewege.

„lijk als de baren der zee, wanneer de wind er in speelt.
 „Is men in Soest dan dwaas?, dat hebben er meer
 „gervraagd; ten onrechte, men is in Soest heel verstan-
 „dig; men doet er een goed werk met veel overleg. Daar
 „op die vroeter bodem, wordt een strijd gestreden, maar
 „in geen een en roem te behalen is, maar naar groenen
 „de bosken een reusachtigen laurerekranen zullen slijten
 „om de slapen dergenen, die hier den vreedzamen kamp
 „aanronden, en daarin volhardden met echt Neder-
 „landsche taaiheid, met oud- raderlandsch geduld,
 „voetje voor voetje den vijand terugdringende, tot men
 „hem geheel buiten zijne landpalen zal gedreven heb-
 „ben. - Wij hebben veel schooner bosken, - wij hebben op dit
 „gebied nooit schooner, nooit stouter, nooit verstandiger
 „onderneming gezien.!”

Een klein vierde deel der Gemeente is weiland
 en hooiland, (maten), namelijk al water ligt tuschen
 De Lem, den Swarteweg, en den Binkweg, ruim een
 uur gaans lang van Noord tot Zuid.

Een grooter vierde deel is bouwland, laagveen,
 bosch, en ontginning. Een belangrijk deel van het
 bouwland is sedert eeuwen in gebruik, en van
 uitnemende hoedanigheid; ik bedoel „De Engh”, zoo
 als men oudtijds schreef, maar nu „De Eng”, een heu-
 rel midden in het meest bevoordeeld deel der Gemeen-
 te, ruim een half uur gaans lang, en iets minder
 breed. Deze heurel is, aan alle zijden, door groo-
 tere en kleinere boerenwoningw omringd; midden
 op den Engh staat maar eene woning, namelijk
 die van den molenaar, ende steenen molen staat
 er los naast. Deze Engh ligt tuschen het weiland
 en het lage veen. Dat laatste is in vorige eeuwen
 van heel wat meer betekenis geweest dan thans;
 het is nu zoo goed als uitgeput, zoodat er reeds tot
 droogmaken besloten is, en men bij de Staten der
 Provincie . . . de vergunning heeft gervraagd om dat
 veen tot een polder te maken, wat door het verbreed-
 en verdiepen van eenige afwatering- slachten
 die er nu reeds zijn, gemakkelijker geschieden kan.
 Vooral aan de westzijde van het veen, vindt men de ontginning

11
van latere tijd, hoofdzakelijk in bossen bestaande,
zoals die van Sijnenburg, Staalrijk, De Paltz, en
Loesterberg.

